

Có Dải Ngân Hà Trong Mắt Anh

Contents

Có Dải Ngân Hà Trong Mắt Anh	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	9
5. Chương 5	10
6. Chương 6	12

Có Dải Ngân Hà Trong Mắt Anh

Giới thiệu

Số chương: 6 Thể loại: truyện ngắn sủng, ngọt. Câu chuyện tình yêu ngọt ngào giữa đại thần điện tử cùng nữ thần nấu ăn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-dai-ngan-ha-trong-mat-anh>

1. Chương 1

Edit: Mộc Tử Đằng

Quán cà phê vào xế chiều đã không còn vị khách nào nữa, nhân viên phục vụ cũng đã tan làm.

Lục Thất Thất dọn dẹp sơ qua trong tiệm thì phát hiện trong bếp còn dư lại một ít nguyên liệu nấu ăn nên cô nhanh chóng quyết định mở chương trình phát sóng trực tiếp. Không sai, ngoại trừ việc kinh doanh quán cà phê này thì Lục Thất Thất còn là một người chủ trì kênh nấu ăn ngon nổi tiếng.

Nửa giờ sau, món sườn xào chua ngọt vô cùng ngon miệng được ra lò, Lục Thất Thất giới thiệu sơ lược các bước làm sau đó nở nụ cười yêu kiều hướng về phía những người theo dõi vẫy tay chào tạm biệt, nói:

“Thật ra món này làm vô cùng đơn giản lại đặc biệt ăn rất ngon, có thời gian các bạn có thể làm thử. Hôm nay trực tiếp đến đây thôi, tạm biệt mọi người”.

Lúc này, đột nhiên trên màn hình hiện ra một chuỗi quà tặng vô cùng hào phóng, hệ thống hiển thị tên người tặng quà là người hâm mộ cũ ID là Fan hâm mộ của cô gái nhỏ Thất Thất.

Đột nhiên trên màn hình như muốn nổ tung, một chuỗi bình luận xuất hiện.

Cách Cách: Lầu trên điên rồi sao, tặng quà như vậy thì đập vào bao nhiêu tiền chứ?

Giày nhỏ của Vi Vi: Tôi mới vừa vào xem tài khoản của người đó thì phát hiện có rất nhiều đại thần follow anh ta, Thất Thất thật khéo lừa mà, rốt cuộc thì người đó là thần thánh phương nào?

Năng lực tìm kiếm của những người trên mạng vô cùng ghê gớm, Lục Thất Thất sợ hết hồn vội vã tắt chương trình trực tiếp, cô sợ thông tin riêng tư gì cũng bị đào ra mất thôi. Sau đó cô gửi tin nhắn riêng.

Thất Thất: Này đừng tặng quà lộ liễu cho em như vậy. Không nghe lời có phải không?

Fan hâm mộ của cô gái nhỏ Thất Thất: Anh nghe lời mà. Ở đây quá nhàm chán, em đến đây với anh được không?

Cách màn hình Lục Thất Thất cũng có thể hình dung được dáng vẻ đôi mắt nhỏ đầy đáng thương của Mạc Tinh Hà, đang định an ủi anh đôi câu chuyện bạn thân Giản Hân Nghiên gọi điện đến.

“Thất bảo bối, Tinh Hà của cậu đang bị mấy cô gái nhỏ vây quanh kia! Tổ phải đi trước rồi nên cậu mau đến canh chừng đi!”

Lục Thất Thất cảm thấy dở khóc dở cười. Từ khi cô nói cho cô ấy biết cô và đại thần Mạc Tinh Hà ở cạnh nhau, bạn thân nhà cô liền biến thành đội trưởng đội hình sự luôn theo dõi nhất cử nhất động của anh, dựa vào thân phận là Game Master*, cô ấy luôn giúp cô nhìn chăm chăm vào Mạc Tinh Hà.

(*Game Master (GM)-quản lý game online: là người giám sát, thực thi và đảm bảo sự công bằng cho tất cả thành viên tham gia chơi. Công việc chính của các GM là sử dụng thành thạo các kỹ năng chơi game để có thể tư vấn cho người chơi, đồng thời theo dõi, ngăn chặn kịp thời mọi hành vi gian lận có thể xảy ra trong các server. Nói một cách dễ hiểu thì đây là một nghề nghiệp như một quản lý. Nguồn: Google)

Ở trung tâm thể dục thể thao diễn ra cuộc thi đấu Anh Hùng Liên Minh toàn cầu, vào nửa cuối trận chiến, trong chiến đội ACE, Mạc Tinh Hà thành công đột phá vòng vây của địch, thuận lợi đưa chiến đội tiến thẳng vào trận chung kết. Vì thế nên câu lạc bộ mở tiệc ăn mừng tại hội sở Lam Thiên, có rất nhiều người đến. Loại trường hợp như thế này Lục Thất Thất luôn không thích có mặt, nhưng Giản Hân Nghiên ở bên kia đầu điện thoại không thuận theo ý cô, không hề buông tha cho cô, Lục Thất Thất không có biện pháp nào chỉ có thể đồng ý mà thôi.

Nửa giờ sau Lục Thất Thất đến hội sở Lam Thiên, trong phòng bao quả nhiên có rất nhiều người, Chung Ngôn Khải tập trung ôm micro hát bài Tình yêu Quảng đảo, đường đường là đội trưởng chiến đội ACE vào lúc này được người đẹp vây quanh mà nụ cười trên miệng anh ta cũng sắp cứng đờ rồi.

Ở đầu khác của gian phòng lại có nhiều người tụ tập hơn, Lục Thất Thất liếc mắt một cái liền nhìn thấy Mạc Tinh Hà, bất kể là ở đâu trong đám người anh cũng là người nổi bật nhất, vô cùng xuất sắc, anh tuấn đẹp trai lại còn có khí chất xuất chúng.

Mạc Tinh Hà thờ ơ dựa vào ghế ngồi, tay tùy ý thả ra lá bài còn mất thì luôn nhìn chăm chăm vào điện thoại di động.

Đại Tề là một đội viên trong chiến đội ACE cũng không đành lòng nhìn thấy lá bài chủ chốt của cả đội tổ ra mất tiết tháo như vậy, anh ta phiền muộn nói: “Tinh Hà, cậu cũng nên thôi đi, tất cả mọi người dù sao cũng đều là nhân vật có mặt mũi, cũng đã nể mặt ngồi chờ cậu xem vợ cậu hướng dẫn cách làm sườn xào chua ngọt, vất vả lắm mới chờ xong nên cậu có hay không mẹ nó nghiêm túc đánh một trận xem nào?”

Mạc Tinh Hà nghe vậy cũng không thêm ngăn đầu lên chỉ bày ra dáng vẻ tôi có nhắm mắt cũng đánh thắng được anh. Đại Tề nhìn thấy dáng vẻ này thiếu chút nữa tức đến nôn hết những gì đã ăn ra ngoài, anh ta quay đầu qua chỗ khác bỗng thấy được Lục Thất Thất, nhất thời hưng phấn kêu lên: “Em dâu, em đến rồi!”

Ngay lập tức mọi âm thanh huyền ảo đồng loạt dừng lại trong chốc lát, ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn qua. Mạc Tinh Hà nhanh chóng đứng lên.

Một giây kế tiếp cảnh tượng xảy ra khiến mọi người phải trợn mắt há mồm, đại thần lãnh khốc bây giờ đã biến thành một chú chó trung thành, trong mắt lóe lên tia sáng vui mừng, sải bước dài đến ôm Lục Thất Thất vào trong ngực, giọng nói dịu dàng vang lên: “Tại sao em đến đây?”

Lục Thất Thất cười nói: ” Hân Nghiên nói nơi này có rất nhiều người đẹp, sợ anh bị dụ dỗ nên em đến thị sát một chút.”

Mạc Tinh Hà gấp đến độ mặt đỏ tới mang tai, vội vàng giải thích: “Em đừng nghe cô ấy nói bậy! Một câu anh cũng không có nói mà!” Anh cũng không có gan làm vậy đâu.

Lục Thất Thất nín lấy cổ áo anh kéo xuống, nhón chân ngửi ngửi mùi trên người anh, cau mày nói: “Uống rượu?”

Thân thể Mạc Tinh Hà hơi khựng lại, thấp giọng nói: “Một chút”.

Dạ dày của anh vốn không tốt, gần đây lại thức đêm tranh giải nên thân thể hao tổn rất nghiêm trọng vậy mà còn dám uống rượu? Lục Thất Thất có chút tức giận, nhéo nhéo gò má anh uy hiếp nói: “Mạc Tinh Hà, lần sau anh còn dám uống rượu sẽ phạt anh một tháng không cho phép ăn đồ ăn em làm.”

“Anh cam đoan”. Một người cao một mét tám mươi mấy lại khom lưng bị một cô gái nhỏ nhéo mặt dạy dỗ, hình ảnh này thấy thế nào cũng không cân xứng. Một đại thần bình thường phách lối cao ngạo giờ phút này ngoan ngoãn như một con cừu nhỏ nói: “Hồi nãy là anh không nhận được nhưng đảm bảo sau này không dám nữa”.

“Như vậy mới ngoan”. Lục Thất Thất quả thực không nhận được, cười cười nhón chân lên hôn cằm anh một cái rồi nói: “Đây là phần thưởng của anh!”.

Mạc Tinh Hà cong mắt cười rồi cởi áo khoác đang mặc trên người xuống cẩn thận đắp lên đùi Lục Thất Thất, để cô ngồi vào chỗ của mình, hết lòng dặn dò: “Em cứ ngồi đây đi, anh ra ngoài trả tiền rồi chúng ta cùng về.”

Mặc dù âm lượng của hai người cũng không lớn lắm nhưng hơn phân nửa người trong phòng bao đều có tình để ý đến động tĩnh bên này.

Mạc Tinh Hà vừa đi, Đại Tề nhất thời hứng thú nói: “Em dâu đến rất đúng dịp, Tinh Hà không có ở đây vậy thì em chơi thay cậu ấy đi.”

Lục Thất Thất khổ sở nói: “Em thật sự chơi không tốt lắm.”

“Tùy tiện vui đùa chút thôi, thắng tiền cũng không có ý nghĩa gì, vậy thì chúng ta đổi biện pháp khác, người thua phải làm chuyện mà nhà cái yêu cầu, mọi người thấy sao nào?” Đại Tề nháy nháy mắt với mọi người xung quanh. Mọi người ríu rít hưởng ứng nói không thành vấn đề!”

Lục Thất Thất đâm lao đành phải theo lao, chỉ có thể đồng ý. Quả nhiên ngay ván đầu tiên cô đã thua rồi. Đại Tề cực kỳ hưng phấn, hô to về hướng mấy người đang hát: “Đội trưởng mau đưa micro qua đây, em dâu sẽ hát cho chúng ta nghe bài < uy=”” phong=”” đường=”” đường=””>>.”

< uy=”” phong=”” đường=”” đường=””>>?

Bài hát đó vô cùng gợi cảm, hầu như chỉ toàn là thở gấp thôi, đám người này cũng quá độc ác mà! Lục Thất Thất kinh ngạc nhìn Đại Tề nói: “Em có thù oán gì với anh chứ, hơn nữa anh đi theo Mạc Tinh Hà ăn cơm ở nhà em cũng không ít đâu.”

Đại Tề cười hắc hắc: “Xin em dâu thứ lỗi, ngày thường Tinh Hà ngược chúng ta quá tàn nhẫn, bây giờ phải tranh thủ thời cơ báo thù lại thôi.”

Vừa dứt lời, Mạc Tinh Hà đẩy cửa vào thì thấy một đám người đang vây quanh Lục Thất Thất, anh lập tức đi nhanh đến trước mặt cô hỏi: “Có chuyện gì xảy ra vậy?”

Lục Thất Thất mang vẻ mặt đưa đám nhìn anh nói: “Mới vừa đánh bài thua, bọn họ muốn em hát một bài”

Bỗng nhiên khúc nhạc dạo của bài hát vang lên, muốn hát bài gì nói cũng không cần nói nữa. Chung Ngôn Khải giơ micro qua có chút hả hê nói: “Nhiều người làm chứng như vậy đừng hòng giết nợ nha.”

Quả nhiên là cô không nên tới mà, đám người này không có tiết tháo gì cả, đáng hận! Lục Thất Thất đang chuẩn bị gào to lên một tiếng thì không ngờ Mạc Tinh Hà đứng bên cạnh bỗng đoạt lấy micro.

Giọng thiếu niên trong trẻo lạnh lùng vậy mà trông có vẻ hợp với lời bài hát ám muội này, hơn nữa anh lại có một khuôn mặt đẹp trai tinh xảo còn mang theo chút phản nghịch. Từng tiếng thở gấp như có như không kia vang lên làm các cô gái có mặt ở đó đều đỏ mặt, tim đập nhanh.

Mọi người vẫn còn đang trong trạng thái khiếp sợ thì Mạc Tinh Hà đã hát xong một đoạn, tiện tay đem micro ném qua cho Chung Ngôn Khải, thuận tiện đưa ánh mắt sắc bén âm trầm nhìn qua, ném ra một câu “Các người chờ đó cho tôi!” rồi nhanh chóng kéo Lục Thất Thất rời khỏi phòng bao.

Chung Ngôn Khải cùng Đại Tề hai mắt nhìn nhau một cái, hai miệng đồng thanh nói: ” Đáng giá!” Cho dù bị ngược mấy trăm lần mà có thể nghe Mạc Tinh Hà hát < uy=“” phong=“” đường=“” đường=“”>> là vô cùng đáng giá!

2. Chương 2

Edit: Mộc Tử Đằng

Hai người ra khỏi cửa hội sở Lam Thiên, Mạc Tinh Hà nhanh nhẹn ngồi lên xe của Lục Thất Thất hỏi: ” Tối nay đến nhà của anh không?”

Lục Thất Thất vẫn chưa thoát ra khỏi dư âm trong phòng bao kia, vừa nghe được âm thanh của anh liền khẩn trương: “Không, không tốt đâu, em đưa anh về nhà trọ.”

Mạc Tinh Hà hơi dừng một chút, đôi con ngươi đen như mực nhìn cô chăm chăm, trầm giọng nói: “Em xấu hổ à? Thích nghe anh hát bài hát đó sao?”

“Làm sao có thể chứ.” Lục Thất Thất cao giọng, phô trương thanh thế, mắt nhìn thẳng phía trước không thèm nhìn anh nữa, lộ ra dáng vẻ anh đừng tưởng bở, em mới không thích nghe đâu.

Mạc Tinh Hà liếc mắt nhìn cô, lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường nói: “Thật sự là xấu hổ rồi.”

Lục Thất Thất then quá hóa giận, tiện tay cầm túi xách đập tới. Mạc Tinh Hà trở tay tiếp lấy, cười dương dương tự đắc nói: “Nếu em thích, sau khi về đến nhà anh từ từ hát cho em nghe, như thế nào hả?”

Lục Thất Thất khéo léo lộ ra một nụ cười cao thâm khó dò nói: “Vậy được rồi, không bằng đến chỗ em đi.”

Mạc Tinh Hà nghe vậy nhanh chóng cầm chìa khóa vào, đập ga, xe nhanh chóng rời khỏi nơi đó.

Vừa về đến nhà, Lục Thất Thất đã đẩy ngay Mạc Tinh Hà vào nhà tắm, cười tươi như hoa nói: “Đi tắm nhanh đi, em ở trong phòng đợi anh, có vật muốn đưa cho anh.”

Trong lòng Mạc Tinh Hà mừng rỡ, gạt đầu như già tởm, nở nụ cười rục rịch rồi nhanh chóng đi vào nhà tắm như một làn khói.

Tắm trong vòng 5 phút là xong, anh cố ý đứng trước gương ngắm nhìn bản thân một chút. Uh, cơ bụng và bắp thịt cũng không tệ lắm. Cũng may, tuy việc tham gia thi đấu rất bận rộn nhưng mỗi ngày đều sẽ vận động một tí, Thất Thất hẳn sẽ thích!

Không biết Thất Thất bây giờ đang mặc gì nữa, quần ngắn gợi cảm ư? Ồ, không đúng, Thất Thất không thích phong cách này. Có lẽ nào là quần lót màu trắng? Vậy cũng rất đẹp! Mạc Tinh Hà càng nghĩ càng vui vẻ, mang lòng háo hức mong chờ đi vào phòng của Lục Thất Thất.

Đập vào mắt anh là bộ quần áo ngủ màu vàng nhỏ trông rất trẻ con của cô, không sao, mặc dù tương đối bảo thủ nhưng cũng siêu cấp đáng yêu! Mạc Tinh Hà tiếp thu sự thật này vô cùng nhanh, anh chà xát lòng bàn tay đầy mồ hôi với nhau, con ngươi đen láy phát ra tia sáng nhìn cô.

Lục Thất Thất chấp hai tay sau lưng ngồi lên giường, nở nụ cười dịu dàng với anh nói: ” Vậy chúng ta bắt đầu đi.”

Mạc Tinh Hà hơi dừng lại một chút dường như bị sự chủ động của cô dọa sợ, trên gương mặt bỗng hiện lên tia ngượng ngùng, đỏ ửng mặt nói: "Vậy cũng tốt".

Anh chậm rãi đi đến mép giường, yết hầu hơi động đậy mấy cái, rốt cuộc nhịn không được hôn lên trán Lục Thất Thất một cái rồi đặt cô lên trên giường.

Ngay lúc chuẩn bị tiến lên đột nhiên Lục Thất Thất xoay người ngồi lên trên người anh, rồi đắc ý cười nói: "Bảo bối nhỏ à, anh bị lừa rồi, trong đầu anh đang nghĩ chuyện gì không đúng đắn đấy hả, thật ra vật mà em nói đến là cái này nha!"

Lục Thất Thất từ phía sau lưng lấy ra một cái hũ nhỏ màu đỏ, hưng phấn nói: "Nhìn, nhìn, nhìn này, mặt nạ bùn làm trắng da, dưỡng ẩm, bảo vệ da ba trong một hương thạch lưu! Mấy ngày trước em mới mua, rất đắt đó nhưng mà nó không quá phù hợp với da của em, vứt đi thì tiếc lắm nên cho anh dùng này."

Sự nhiệt huyết của Mạc Tinh Hà hoàn toàn bị dập tắt, tỉnh bơ lui về phía sau một chút, chần chờ mở miệng: "Không cần đâu".

Lục Thất Thất lấy can đảm dè lên người anh, cười hắc hắc nói: "Tiểu soái ca này, anh trốn không thoát đâu, mau mau đưa tay chịu trời đi."

Mạc Tinh Hà không thể thoát được đành phải gối đầu lên đùi Lục Thất Thất. Lục Thất Thất một bên giúp anh bôi bùn lên, một bên thở dài nói: "Thật không công bằng mà, bình thường anh không dùng mỹ phẩm gì hết mà da vẫn đẹp thế này, hâm mộ quá đi. Nhưng gần đây anh đều thức đêm thi đấu nên vành mắt đã thâm đen cả rồi. Chờ lát nữa em giúp anh đắp mặt nạ mặt, hiệu quả rất tốt đó, đảm bảo ngày mai sẽ đẹp trai trở lại!"

Mạc Tinh Hà hơi cứng người một chút, cân nhắc một hồi rồi nói: "Thất Thất, thật ra thì anh cảm thấy đàn ông không cần dùng những thứ này đâu".

"Ai dám nói như vậy!"

Lục Thất Thất tinh thần chính nghĩa nói: "Báo cáo Tinh Hà đại nhân, bảo vệ nhan sắc của người là vinh quang sứ mạng của tôi."

Mạc Tinh Hà cười rộ lên, mắt cong cong như vầng trăng lưỡi liềm, nhìn vô cùng đẹp mắt.

Thật ra thì Lục Thất Thất đối với trò chơi điện tử một chữ cũng không hiểu, rất lâu về trước, Mạc Tinh Hà đối với cô mà nói cũng chỉ là một cái tên thường xuất hiện trên tin tức mà thôi.

Mười bốn tuổi anh gia nhập chiến đội ACE và trở thành tuyển thủ nhà nghề trong Anh Hùng Liên Minh từ sau cuộc so tài vào mùa xuân năm đó, thành danh trở thành MVP* trẻ tuổi nhất.

Sau đó trong mấy năm tiếp theo, anh dẫn dắt chiến đội và giành hạng nhất từ các cuộc so tài trở thành một trong những tuyển thủ thể thao điện tử đứng đầu toàn cầu.

(MVP: Trong game có nghĩa là Most Valuable Player/Person-Là người chơi tốt nhất, có ảnh hưởng nhất đến chiến thắng của cả đội hay là một người giỏi nhất đội. Nguồn: Google search)

Lần đầu tiên bọn họ gặp nhau là ở trên sân thi đấu Anh Hùng Liên Minh, cô đi theo bạn thân Giản Hân Nghiên xem lần đầu cô ấy đi phỏng vấn như thế nào và tình cờ thấy anh.

Trong tiếng người ồn ào, Mạc Tinh Hà chỉ đeo tai nghe, lẳng lặng ngồi ở chỗ đó, tốc độ tay như bay. Ngủ quan của anh rất anh tuấn, ánh mắt cực kỳ đẹp, nghiêm túc ngồi một chỗ nhìn vừa giống như một vị vương giả cũng vừa giống như một thiếu niên non nớt chưa trải sự đời.

Từ giây phút đó trở đi, mỗi khi Lục Thất Thất nghe được ba chữ này tim sẽ đập nhanh hơn. Cô nhận ra, trên thế giới này tồn tại một chàng trai, cho dù những người bình thường đa số không thể tiếp nhận được nghề nghiệp của bọn họ nhưng chàng trai ấy vẫn ôm một lòng nhiệt huyết cùng lý tưởng, vượt qua bao nhiêu khó khăn vì vinh dự của quốc gia mà chiến đấu.

Và không thể nghĩ ngờ gì, Mạc Tinh Hà trong đám người là người nổi bật nhất. Nghĩ như vậy cô chợt đứng lên. "Lúc đó chính xác mà nói thì em theo đuổi anh đó." Lục Thất Thất bất mãn trách móc nói.

“Không thể nào” Mạc Tinh Hà lập tức chối.

Lục Thất Thất không phục nói: “Là em chủ động bắt chuyện với anh trước mà. Lại còn thường đưa đồ ăn cho anh, như vậy còn không gọi là theo đuổi thì là gì chứ”

Mạc Tinh Hà phản ứng rất nhanh: “Khi đó là anh thích em trước, em là về sau mới biết anh, anh đã biết em từ chương trình trực tiếp nấu ăn kia.”

Đó là khoảng thời gian huấn luyện khổ cực nhất của anh, vào những lúc mệt mỏi anh chỉ muốn nhìn thấy nụ cười yêu kiều của cô qua màn hình điện thoại, nghe giọng nói nhẹ nhàng trong veo khi hướng dẫn, nhìn cô làm ra những món ăn ngon khiến người ta phải thèm ăn, cứ như vậy liền cảm thấy vô cùng vui vẻ.

Sau đó khi gặp được cô, được ăn đồ cô nấu, nghe được cô nói thích anh, có trời mới biết anh có bao nhiêu ngạc nhiên và mừng rỡ.

“Xem như anh thích trước đi, nhìn anh xấu hổ như vậy em tha thứ cho anh đó.” Lục Thất Thất thỏa mãn, hài lòng tươi cười.

Ôm khuôn mặt đẹp trai của anh muốn hôn một cái nhưng lại không biết hôn chỗ nào liền hôn lên tai anh, chàng trai nằm dưới thân hơi run rẩy.

Lục Thất Thất đang muốn ngẩng đầu bỗng có một bàn tay giữ chặt gáy cô lại, giây kế tiếp nụ hôn của Mạc Tinh Hà nhanh chóng kéo đến. Lục Thất đắm chìm trong hơi thở ấm áp say lòng người này của anh cũng không biết là hôn cho đến khi nào.

Trong lúc vô tình, Mạc Tinh Hà đã xoay mình lại đè lên người Lục Thất Thất, Lục Thất Thất cũng chỉ mặc đồ ngủ mỏng manh, hai người lại tiếp xúc thân mật như vậy nên dễ dàng khơi gợi lên ngọn lửa dục vọng.

Tay Mạc Tinh Hà không kiềm chế được ngao du khắp nơi trên cơ thể cô, tay anh sờ đến đâu thì Lục Thất Thất cảm thấy một mảnh tê dại đến đó.

Tình huống sắp không kiềm chế được nữa thì đột nhiên lý trí Lục Thất Thất quay về, cô đẩy thân thể Mạc Tinh Hà ra, nói: “Không được, không được. Anh còn nhỏ, không thể làm như vậy được.”

Mặc dù Lục Thất Thất vừa tròn 21 tuổi nhưng bạn trai của cô thì nhỏ hơn cô hai tuổi đó, cô thường xuyên cảm giác như mình là trâu già gặm cỏ non.

Ngay thời khắc mấu chốt bị đẩy ra, Mạc Tinh Hà đã kiềm nén sắp nổ tung rồi, vội vàng nói: “Anh đã sớm trưởng thành rồi!”

Áo của anh đã sớm cởi ra, lộ ra hai hạt hồng nho nhỏ, bên dưới là cơ bụng sáu múi săn chắc.

Rõ ràng khuôn mặt như thiếu niên thế này làm sao mà thân thể lại có vị đàn ông như vậy chứ?

Để tránh ngưỡng ngừng, Lục Thất Thất nhìn đi chỗ khác, đỏ mặt nói: “Ít nhất đến khi anh 20 tuổi đi, nếu không em cứ có cảm giác tội ác giống như đang bắt nạt em trai nhỏ.”

Mạc Tinh Hà không biết làm sao chỉ có thể nói: “Tháng sau là sinh nhật anh, đến đó là được rồi phải không?”

Lục Thất Thất kinh ngạc nói: “Làm sao có thể chứ? Không phải trên Bách khoa toàn thư ghi là sinh nhật anh còn nữa năm nữa ư?”

Mạc Tinh Hà nóng nảy, ngồi thẳng người giải thích với cô: “Trên đó hoàn toàn không đúng đâu, nếu em không tin có thể điện thoại hỏi mẹ anh mà!”

Vừa nói xong anh lập tức lấy điện thoại di động chuẩn bị gọi thật. Lục Thất Thất vội vàng đoạt lấy, có làm hay không chứ, vì chuyện này mà gọi cho mẹ anh thì sau này làm sao cô dám gặp bà ấy nữa. “Được rồi, được rồi, em tin anh, không cho phép gọi điện thoại.”

Mạc Tinh Hà cuối cùng cũng được đền bù mong muốn, hài lòng ôm cô vào trong ngực nói: “Thật tốt, như vậy em vĩnh viễn sẽ không thoát được, cả đời đều là của anh.”

Lục Thất Thất đang nằm trong ngực anh bỗng nhiên vùng ra nói: “Chết rồi, quên đắp mặt nạ mắt cho anh rồi, anh chờ một chút, em đi lấy ngay đây!”.

Mạc Tinh Hà nhìn trước ngực trống trơn của mình, yên lặng không nói gì, thật sự muốn lên diễn đàn hỏi một câu “Bạn gái không hiểu phong tình phải làm gì đây?”

3. Chương 3

Edit: Mộc Tử Đằng

Tối nay, có một buổi trao giải tại khách sạn Đông Phương. Lục Thất Thất cũng được xem như là người nổi tiếng, nhân khí rất cao nên tất nhiên cũng được mời đến.

Lục Thất Thất mặc một bộ váy dài màu hồng nhạt để đi tham dự, cô trông vô cùng xinh đẹp động lòng người. Tại thảm đỏ cũng được nhiều truyền thông chú ý đến.

Giản Hân Nhiên đã ngồi vào chỗ của mình, Lục Thất Thất lúc này mới đến, vẫy vẫy tay với cô ấy rồi ngồi xuống.

“Nhìn thấy không? Người đàn ông ngồi ở giữa hàng thứ nhất kia chính là người tài trợ cho hoạt động lần này. Là ông chủ đẹp trai lại giàu có nữa.” Giản Hân Nhiên thấp giọng thăm thẳm với cô.

Lục Thất Thất liếc mắt nhìn một cái rồi nói: “Đẹp trai? Bình thường thôi mà, Mạc Tinh Hà nhà tớ nhìn đẹp mắt hơn nhiều.”

Giản Hân Nhiên bĩu môi một cái, nói: “Hai người không giống nhau được không. Mạc Tinh Hà là chàng trai đẹp mắt, trầm tĩnh, u buồn còn Tổng giám đốc đại nhân kia chính là kiểu thành thực, nội liễm, tinh anh, một chút cũng không kém cạnh đâu!”

Lục Thất Thất cười to, nói: “U buồn, trầm tĩnh á? Xem ra cậu có hiểu lầm lớn với Mạc Tinh Hà rồi.”

Chương trình trực tiếp này khá lớn nên mời tới một vài ngôi sao đang ăn khách làm khách quý để biểu diễn, sau khi kết thúc màn biểu diễn, chương trình bắt đầu lễ trao giải. Theo như dự kiến, giải thưởng lần thứ 6 này sẽ là của Lục Thất Thất.

Quả nhiên, một lát sau, nữ MC trên sân khấu gọi tên Lục Thất Thất. “Người có sức ảnh hưởng cao nhất là Lục Thất Thất, cô ấy luôn phát sóng những chương trình về nấu ăn rất hữu ích, phong cách vô cùng tự nhiên, được đông đảo người hâm mộ ca ngợi. Chúc mừng Lục Thất Thất, xin mời lên nhận giải.”

Nhiều ánh đèn cùng chiếu lên người Lục Thất Thất, cô nhắc váy, cố gắng duy trì phong thái xinh đẹp tự nhiên đi lên sân khấu, sau đó hướng về phía bên dưới cúi người cảm ơn, rồi phát biểu: “Đầu tiên tôi xin gửi lời cảm ơn đến tất cả những người hâm mộ của tôi! Món ăn ngon luôn có thể mang lại cho chúng ta rất nhiều niềm vui, đem những món ăn ngon như vậy chia sẻ với mọi người đối với tôi mà nói là vô cùng thỏa mãn và hạnh phúc, lần nữa cảm ơn mọi người rất nhiều!”

Vừa lúc Lục Thất Thất đang muốn đi xuống đột nhiên nữ MC đứng bên cạnh lên tiếng: “À, xin đừng vội đi xuống, tiếp theo xin mời Tổng giám đốc Đường Duệ Phong, người đã tổ chức hoạt động này, lên trao giải cho Lục Thất Thất tiểu thư. Đây cũng là lần đầu tiên Đường tổng tự tay trao giải, Lục tiểu thư có cảm thấy vinh hạnh không nào?”.

Đích thân tổng giám đốc trao giải cho cô? Không thể nào, từ lúc nào mà cô lại nổi danh như vậy chứ? Đang lúc Lục Thất Thất còn nghi ngờ, người đàn ông ngồi hàng đầu tiên đã đứng lên, hồ hững cài lại nút áo âu phục rồi sải bước đi lên sân khấu, nhận lấy giải thưởng rồi đưa cho Lục Thất Thất. “Tôi rất vui khi được trao giải cho nữ thần, đây là vinh hạnh của tôi.” Thông qua micro, những lời này truyền đến tai mọi người ở đó, toàn trường đều yên lặng, rồi rít đem ánh mắt tò mò cùng tìm tòi nhìn về phía hai người trên sân khấu.

Lục Thất Thất hoàn toàn trong trạng thái ngạc nhiên, người này từ đâu ra vậy? Cô miễn cưỡng cười một tiếng “Cảm ơn ngài.”

Đường Duệ Phong chớp chớp mắt, khước miệng hơi câu lên, cười nói: “Không biết Lục tiểu thư có nể mặt cho tôi ôm một cái không?”

Mấy ngàn người bên dưới đều đang nhìn lên đây, tình huống này dù Lục Thất Thất không muốn đến cỡ nào đi chăng nữa cũng không thể từ chối được, chỉ có thể đồng ý mà thôi.

Một cái ôm khách sáo rồi nhanh chóng buông ra, thế nhưng Lục Thất Thất lại cảm giác được có một bàn tay nóng bỏng chạm vào tấm lưng trần của mình. Trong lòng cô nhất thời sinh ra vài phần chán ghét, đi nhanh xuống dưới.

Đến gần khúc cuối của chương trình, nữ MC đột nhiên hưng phấn nói: “Chúng tôi rất vinh hạnh khi mời đến đây những người đang vô cùng hot, những người này sắp đại diện cho Trung Quốc tham gia trận so tài Anh Hùng Liên Minh toàn cầu, xin mời chiến đội ACE, thật may mắn khi họ có mặt ở đây, mọi người hãy vỗ tay chúc mừng nào!”

Thình thoảng mọi người sẽ xuất hiện trong vài hoạt động thương nghiệp, nhưng trận chung kết sắp tới rất quan trọng, tất cả thành viên chiến đội ACE đều tập trung huấn luyện nên đã một tuần rồi cô không gặp Mạc Tinh Hà. Nhưng bây giờ chợt nghe được tên anh, cả người cô liền căng thẳng, những chuyện trên sân khấu lúc này anh đã thấy hết rồi à? Lục Thất Thất thực sự muốn chết mà.

Chiến đội ACE là một đội nổi tiếng, tất cả đội viên trong đội đều cao trên 1m80, vẻ ngoài anh tuấn không thua kém bất kỳ tiểu thớt tươi nào trong giới giải trí. Trong đó Mạc Tinh Hà là người có giá trị nhan sắc cao nhất, trên Weibo có rất nhiều cô gái điên cuồng theo dõi anh.

Giữa lúc khung cảnh sôi trào, năm người chiến đội ACE theo thứ tự bước ra sân khấu, dưới đài lập tức vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Bọn họ đều mặc đồng phục màu trắng, phía trên in logo của chiến đội ACE, đơn giản lại đẹp trai. Mà trong đó Mạc Tinh Hà là người dễ dàng nhận ra nhất, ánh đèn sân khấu chiếu đến làm nổi bật làn da trắng trẻo của anh, khí chất thanh cao như ngọc. Nhưng mà sắc mặt của anh lại không tốt lắm. Từ khi lên sân khấu, đôi con ngươi đen như mực kia vẫn nhìn chằm chằm về một hướng.

Theo lời nói của Giản Hân Nhiên chính là ánh mắt của anh như muốn giết người. Lục Thất Thất sợ hết hồn hết vía, thật không dám nhìn anh.

Sau khi chiến đội ACE có mặt đầy đủ, nữ MC cảm thấy bản thân như ăn phải ớt cay, nóng trong người vô cùng.

Mạc Tinh Hà trước sau như một giữ phong cách cao lãnh, không để ý đến xung quanh, thật may mắn là Đại Tề và đội trưởng Chung Ngôn Khải đều biết tạo bầu không khí.

Lúc này mặt nữ MC vẫn còn hơi nóng đột nhiên hỏi: ” Hôm nay ở đây có rất nhiều cô gái xinh đẹp, mọi người nói xem ai xinh đẹp nhất?”

Vấn đề này không khó để trả lời, những người khác đều đem mọi người ca ngợi một trận. Chẳng qua là khi đến lượt Mạc Tinh Hà, chỉ thấy anh cúi đầu trầm mặc một hồi rồi trầm giọng nói: ” Lục Thất Thất.”

Nữ MC sững sốt một cái: “À.”

Trên gương mặt đẹp trai của Mạc Tinh Hà hiện lên một nụ cười ảm áp, ánh mắt cong cong nghiêm túc nhìn về phía chỗ ngồi của Lục Thất Thất, nói: “Tôi thích Lục Thất Thất nhất, cô ấy là nữ thần duy nhất trong lòng tôi.”

Mọi người nghe vậy chợt yên lặng, cho nên có thể hiểu là Mạc Tinh Hà đang công khai bày tỏ sao? Hơn nữa, Tổng giám đốc Đường cũng mới vừa nói Lục Thất Thất là nữ thần của anh ta, Mạc Tinh Hà lại nói như vậy rõ ràng là muốn tranh cao thấp. Lục Thất Thất rốt cục là thần thánh phương nào mà hôm nay lại được nhắc đến nhiều như vậy?

Ánh mắt tất cả mọi người một lần nữa nhìn về phía Lục Thất Thất. Còn lúc này, gò má của cô đã đỏ ửng lên, trong lòng như nuốt phải viên đường vô cùng ngọt ngào, thậm chí nói “Mạc Tinh Hà em cũng thích anh”.

4. Chương 4

Edit: Mộc Tử Đằng

Sau khi buổi lễ kết thúc, chiến đội ACE có cuộc phỏng vấn, Lục Thất Thất đành đứng bên ngoài chờ Mạc Tinh Hà, ai ngờ cô vừa mới đi ra khỏi khách sạn, một chiếc xe hơi màu đen nhanh chóng dừng trước mặt cô, cửa kính xe chậm rãi hạ xuống, Đường Duệ Phong ngồi bên trong nở nụ cười nói: “ Em Lục, trời tối rồi không nên đón xe về đâu, tôi đưa em về cho.”

Còn đến tận đây à? Lục Thất Thất có chút không kìm được, ngại vì quan hệ trong công việc nên miễn cưỡng duy trì nụ cười nói: “Không cần đâu, bạn tôi đến đón rồi.”

Đường Duệ Phong cười một cái nói: “ Thất Thất, tôi cũng không vòng vo với em nữa, tôi rất có cảm tình với em, em rất tốt, làm chương trình như vậy quá cực khổ cho em rồi, nếu em nguyện ý, tôi sẽ cho em nhiều tài nguyên để được chú ý nhiều hơn.”

Nghe lời này Lục Thất Thất đã mất hết kiên nhẫn, hai tay khoanh trước ngực, cất giọng lạnh lùng nói: “Không phải ai cũng dựa vào quy tắc ngầm mới thành công, anh nói những thứ kia tôi không lạ gì, phiền anh sau này cách xa tôi một chút. Còn nữa, tôi với anh cũng không thân quen gì, xin hãy gọi tôi là Lục tiểu thư.”

Sắc mặt Đường Duệ Phong nhất thời lạnh xuống, nhíu mày nói: “Lục tiểu thư có cốt khí, nhưng không biết cốt khí đó của cô đáng mấy đồng tiền. Theo tôi thì cô nên ngoan ngoãn nghe lời, thừa dịp tôi có mấy phần hứng thú còn có thể lấy được ít thứ tốt. “

Trong vòng giải trí rồi ren phức tạp này, Lục Thất Thất đã sớm nghe đồn rồi, nhưng cô không nghĩ rằng có một ngày mình cũng sẽ gặp phải chuyện như vậy.

Gió lạnh thổi qua, cô chỉ mặc cái váy mỏng manh, người đàn ông trước mắt giống như một con sói tà ác, trong mắt lóe lên ánh sáng âm u, Lục Thất Thất không khỏi run lên.

Ngay lúc này một cái áo khoác màu trắng rộng lớn được khoác lên vai cô, giây kết tiếp một dáng người quen thuộc chắn trước mặt cô. Là Mạc Tinh Hà.

Anh bước dài đến bên xe, kéo Đường Duệ Phong ra bên ngoài, gắt gao đề anh ta lên cửa xe, gần từng chữ nói: “Tôi không quản anh là ai, cách cô ấy xa một chút!”.

Chàng trai 19 tuổi vì bảo vệ người mình yêu mà hành động không một chút sợ hãi nào. Đường Duệ Phong tuổi tác và kinh nghiệm nhiều hơn anh vô cùng nhưng lúc này bị anh áp lên cửa xe cũng không nhúc nhích được gì.

Đường Duệ Phong cười lạnh nói: “Còn tưởng là ai, thì ra là một tên nhóc con miệng còn hôi sữa, cả ngày lẫn đêm chỉ ngồi trước máy tính liêu sòng liêu chết vì chút tiền thưởng cón con đó. Lục Thất Thất à, kẻ vô dụng như vậy mà cô cũng để ý tới?”

Thân thể Mạc Tinh Hà hơi cứng lại, tay anh nắm chặt lại nhưng không động thủ với anh ta.

Lục Thất Thất giận run cả người, cô kéo tay Mạc Tinh Hà ra khỏi người anh ta rồi nói: “Anh đừng dựa vào bản thân là người có tiền thì muốn làm gì là làm ở đây, anh có tư cách gì đi phán xét người khác chứ! Anh hiểu thế nào là thể thao điện tử sao? Anh biết bọn họ có bao nhiêu vinh dự sao?”

Đường Duệ Phong xùy một tiếng, nhìn Mạc Tinh Hà đầy khinh thường, nói: “Những thứ linh tinh đó có giành được giải nhất thì có ý nghĩa gì? Cậu ta có vô địch thế giới không? Theo như tôi biết, chiến đội ACE

vào hai trận chung kết toàn cầu lúc trước đều thất bại thảm hại đó thôi. Lại nói lần này vào trận chung kết thì cũng có ích lợi gì, không phải là đi làm nền cho người khác à, còn làm mất mặt quốc gia thêm thôi!”

Thật sự là vậy, thể thao điện tử Trung Quốc dù phát triển rất nhanh nhưng trong những cuộc so tài quốc tế tính cho đến bây giờ đều không giành được hạng nhất, chiến đội ACE có thành tích tốt nhất cũng chỉ là hạng hai mà thôi.

“Anh”. Lục Thất Thất muốn xông lên đánh anh ta nhưng Mạc Tinh Hà nhanh chóng giữ cổ tay cô lại. Anh cũng không tức giận trước sự khiêu khích của Đường Duệ Phong, chỉ bày ra dáng vẻ lạnh lẽo, sống lưng thẳng tắp như ngọn núi, trầm giọng nói: “Anh nói không sai, cho dù là không được hạng nhất đi chăng nữa nhưng tôi lại có tư cách và năng lực bảo vệ người phụ nữ của mình khỏi tên cặn bã! Hơn nữa, lần này tôi nhất định sẽ giành được giải nhất vô địch thế giới!”.

5. Chương 5

Edit: Mộc Tử Đằng

Hai ngày sau khi Mạc Tinh Hà giảng co với Đường Duệ Phong. Tất cả các đầu đề báo đa số đều là >.

Video Mạc Tinh Hà trên sân khấu công khai bày tỏ với Lục Thất Thất cũng tràn ngập Weibo. Còn có người tìm được video truyền hình trực tiếp trước kia của Lục Thất Thất, khi đó cô đang nhận lễ vật của người hâm mộ cũ nhìn kỹ một chút sẽ nhận ra người đó là Mạc Tinh Hà.

Không thể tưởng tượng được, một đại thần lạnh lùng, cao ngạo, bất khả xâm phạm trong giới thể thao điện tử lại vì một cô gái nhỏ mà để mất hình tượng thế này!

Người hâm mộ xông xáo bàn tán, đem tất cả mũi nhọn chĩa về phía Lục Thất Thất, nhiều người chạy đến Weibo của cô mắng chửi cô là hồng nhan họa thủy, vào lúc quan trọng lại kéo người khác xuống nước, mà càng nhiều cô gái đều không thể tiếp nhận nổi thông tin Mạc Tinh Hà thích một người ở tuyến 18!

Ngày hôm sau, Weibo chính thức của chiến đội ACE phát một tin tức: Tinh Hà nói rằng thi đấu cậu ấy đánh thắng được thì bảo vệ bạn gái cũng phải làm tốt.

Lần này có thể dẹp yên được không ít người hâm mộ quá khích, cũng không ít người bị câu nói này của anh làm rung động, việc này đã làm thay đổi hướng đi của dư luận.

Lần này làm tốt lắm, mấy ngày nay quán cà phê của cô trở nên đông khách hơn, người tới người lui không dứt, chủ yếu cũng là vì tò mò đến xem dáng vẻ của cô thế nào, thỉnh thoảng cũng sẽ có vài người hâm mộ hơi kích động một chút.

Buổi sáng hôm nay lại có vài vị khách không mời mà đến.

Người phục vụ không nhận được nói: “Không nghĩ tới những người nào tàn này thật đáng sợ mà, có nên nói cho Mạc Tinh Hà biết không chị?”

Lục Thất Thất mới mua được một bó hoa cúc, cô vừa lấy bình hoa từ kệ tủ vừa cười nói: “Anh ấy gần đây rất bận rộn, không nên vì những việc như thế này mà phiền lòng, dù sao những người đó đến đây cũng phải tốn tiền, chúng ta có tiền vì sao mà không kiếm chứ? Được rồi, chị không có việc gì đâu. Mau đi làm việc đi.”

“Được rồi chị Thất Thất, chị phải cẩn thận đó.”

Lục Thất Thất suy nghĩ một chút, đã mấy ngày rồi cô không gặp mặt Mạc Tinh Hà, nên cô quyết định làm vài món ăn để mang đến trụ sở của ACE.

Trụ sở huấn luyện của chiến đội ACE là một ngôi biệt thự nằm ở ngoại ô. Người ra mở cửa cho cô là Đại Tề, anh ta nhanh chóng xông lên nhận lấy hộp giữ ấm trên tay Lục Thất Thất, hưng phấn nói: “Oa, em dâu mang món gì đến đây? Các anh em đồ ăn cứu tế tới rồi!”.

Lục Thất Thất cười hỏi: “Mạc Tinh Hà ở đâu hả anh?”

“Ồ trong phòng huấn luyện ấy, hai ngày nay cậu ấy lúc nào cũng nhớ đến em, người cũng tiêu tụy đi rồi.” Đại Tề cười ha hả, hướng về phía Lục Thất Thất nháy mắt mấy cái.

Lục Thất Thất cười một tiếng, xoay người đi về phía phòng huấn luyện.

Trong phòng, Mạc Tinh Hà đang đeo tay nghe ngồi trước máy tính, ngón tay gõ bàn phím thoan thoát còn ánh mắt thì chuyên chú nhìn chăm chăm vào màn hình.

Lục Thất Thất đi nhẹ nhàng qua, đứng sau lưng anh lấy tay che mắt anh lại, hôn một cái vào má anh rồi cười nói: “Đoán xem là ai đây?”

Nếu là bình thường, Mạc Tinh Hà nhất định sẽ xoay người lại nhanh chóng ôm cô vào trong ngực, sẽ không bỏ qua cho cô dễ dàng như vậy. Nhưng lần này rất khác thường, anh sững sốt mấy giây sau đó mới chậm rãi phun ra mấy chữ: “Anh mở truyền hình trực tiếp.”

Lục Thất Thất đứng hình vài giây, lúc này mới chú ý đến góc phải màn hình có một ống kính nhỏ, mặt cô và Mạc Tinh Hà không nghĩ ngờ gì nữa đều xuất hiện trên đó.

Lúc này, khu bình luận như một cơn sóng bùng nổ, cách màn hình cũng có thể nhìn ra bọn họ có bao nhiêu khiếp sợ và không thể tin được.

“A!!! Cô gái đó đến quá đúng lúc rồi đó, tôi muốn say trước nụ hôn của cô ấy rồi.”

“Cô ấy hôn Tinh Hà! Trời ơi đời trước chắc đã cứu dải ngân hà rồi.”

“Xem ra bọn họ thật sự yêu nhau, các chị em, có muốn hẹn nhau tại sông Hoàng Hà không?”

“Lầu trên, tôi đi”

Mạc Tinh Hà nhanh chóng tắt truyền hình trực tiếp, Lục Thất Thất còn đang che mặt không chịu để tay xuống.

“Chết tiệt, lại không biết anh đang mở truyền hình trực tiếp, em không còn mặt mũi nào gặp người khác nữa rồi.”

Mạc Tinh Hà để cô ngồi lên đùi mình, cười giải thích: “Chuyện lần này có chút âm ỉ, quản lý để cho anh truyền hình trực tiếp vài trận nhằm an ổn lại tình hình, đâu nghĩ đến em sẽ đột nhiên xuất hiện như vậy.”

“Được, được rồi, tha thứ cho anh đó.” Lục Thất Thất gõ trán anh một cái, cười nói: “Vậy anh tiếp tục đi, em đi về trước đây nếu không mọi người lại nói em là hồng nhan họa thủy.”

Mạc Tinh Hà dùng sức kéo cô lại, con người đen tuyền nhìn cô nghiêm túc nói: “Thất Thất, em không nên nghe bọn họ nói bậy bạ, đối với anh em chính là động lực để anh đi tranh giải, anh làm tất cả những chuyện này cũng bởi vì em luôn bên cạnh anh.”

Lục Thất Thất kinh ngạc nhìn anh hồi lâu, khóe miệng lộ ra một nụ cười ngọt ngào, dùng sức gật đầu một cái.

Một tuần lễ sau, trận chung kết Anh Hùng Liên Minh toàn cầu 2017 chính thức bắt đầu ở sân vận động tổ chim Bắc Kinh*, chỗ ngồi tại nơi diễn ra trận chung kết đã đầy người, 360 độ xung quang sân thi đấu được trang bị đầy ống kính để chuẩn bị tiến hành truyền hình trực tiếp toàn cầu.

(* : Thực chất là sân vận động quốc gia Bắc Kinh hay còn gọi là sân vận động tổ chim Bắc Kinh. Ở đây mình dùng từ tổ chim thay vì quốc gia là vì trong bản raw tác giả dùng từ này.)

Lục Thất Thất mặc dù có chỗ ngồi VIP nhưng cô cùng với Giản Hân Nghiên phải đợi hết một hàng dài người mới vào được bên trong.

Lần này tham gia trận chung kết tổng cộng gồm 16 chiến đội đến từ Bắc Mỹ, Châu Âu và Trung Quốc, đây là lần thứ 6 Trung Quốc tham gia tranh giải, trải qua rất nhiều trận đấu cuối cùng tiến vào giải quyết đấu là chiến đội SKY đến từ Hàn Quốc và chiến đội ACE của Trung Quốc, là đương kim vô địch năm rồi, đối thủ cũ của ACE, cạnh tranh hết sức kịch liệt.

Lúc này, hai chiến đội đã chuẩn bị ổn thỏa, cuộc so tài chính thức bắt đầu.

Lục Thất Thất đối với trò chơi này không biết gì cả, nhìn mãi cũng không hiểu, may ra còn có Giản Hân Nghiên là người hiểu biết nên rất tận lực giải thích cho cô.

“Một chiêu này của Tinh Hà quá đẹp, đánh đối thủ không kịp trở tay!”

“Thế nào? Thắng rồi à?” Lục Thất Thất vội hỏi.

Giản Hân Nghiên lắc đầu nói: “Còn quá sớm, tính toán một chút thì cậu chỉ nên đặt tinh lực của mình trên người Tinh Hà thôi”.

Lục Thất Thất bủi môi một cái, nhìn hồi lâu đúng là không hiểu nổi, chỉ có thể nhìn chăm chăm vào bạn trai nhà mình, không thêm chớp mắt lấy một cái.

Trong lúc tranh giải, Mạc Tinh Hà hoàn toàn biến thành dáng vẻ khác, chuyên chú, lạnh lùng, ngang ngược, ngón tay đặt trên con chuột cùng với bàn phím di chuyển vô cùng nhanh nhẹn và lưu loát, thỉnh thoảng nói qua tai nghe vài lời chỉ thị, anh chỉ huy chiến đội chiến đấu đầu đầu vào đấy.

Lục Thất Thất nghĩ, có lẽ đây chính là nguyên nhân vì sao mà những người kia hâm mộ Tinh Hà, năng lực tác chiến cùng với hành động chỉ huy vô cùng chuyên nghiệp, bao nhiêu đây cũng đủ làm người ta hâm mộ anh rồi.

Lục Thất Thất nhìn mặt anh rồi suy nghĩ viễn vông, không biết qua bao lâu, bên trong sân thi đấu đột nhiên vang lên một trận huyên náo. Vô số khán giả đứng lên, giơ cờ tổ quốc trong tay lên ra sức vẫy, Giản Hân Nghiên không thể tin được âm thanh bên cạnh truyền đến “Chúng ta thắng rồi! Sáu năm rồi, chúng ta đã thắng rồi!”

Trong lòng Lục Thất Thất mừng như điên, nhanh chóng đứng lên theo, màn hình LED hiện lên tên của chiến đội ACE, mọi người nhìn thấy cái này thì ôm nhau mừng rỡ, hưng phấn không thôi,

Giờ khắc này, bọn họ đã vô cùng cố gắng, cuối cùng cũng giành được chiến thắng toàn thể giới.

Thể thao điện tử luôn không thể đứng ngang hàng với các môn thể thao khác, nhưng những chàng trai này đã không ngừng theo đuổi lý tưởng và hôm nay rốt cuộc bọn họ cũng thấy được hy vọng rồi.

Mạc Tinh Hà ghi được bàn thắng cao nhất nhận được danh hiệu MVP, các ký giả như một tổ ong tràn lên phỏng vấn anh.

Một nữ ký giả đột phá được vòng vây, đem micro đưa tới trước mặt Mạc Tinh Hà hỏi: “Truyền thông trước đó có đăng tin cậu cùng với chủ phát sóng trực tiếp Lục Thất Thất đang quen nhau, hôm nay cậu đã thành công giành giải vô địch thế giới, cậu có cảm thấy cô ấy không còn xứng với cậu nữa không?”.

Mọi người đều kinh ngạc, trong trường hợp này lại có ký giả hỏi vấn đề không hề ăn nhập gì thế này, việc này có vẻ quá đáng rồi nhưng tất cả mọi người ở đây đều nín thở chờ đợi câu trả lời của Mạc Tinh Hà.

Trong lòng Lục Thất Thất giật thoát một cái, có chút khẩn trương nhìn Mạc Tinh Hà, chỉ thấy anh cúi đầu suy nghĩ một chút, không nói gì rồi xoay người chậm rãi bước xuống khỏi sân thi đấu, đi xuyên qua đám người đến bên cạnh cô, cúi người hôn lên môi cô.

Mạc Tinh Hà dùng nụ hôn nóng bỏng kéo dài 51 giây này để trả lời trước toàn thể giới.

6. Chương 6

Edit: Mộc Tử Đằng

Sau sự kiện nụ hôn nóng bỏng, các nhà truyền thông lớn hoàn toàn bùng nổ, có người đem video tại hiện trường đăng lên mạng.

Có một cư dân mạng bình luận thế này: “Tôi nhìn sau nhìn trước hơn mười lần, cuối cùng đưa ra được một kết luận thế này: Nụ hôn của Mạc Tinh Hà mỗi giây đều vô cùng tự nhiên.”

Dư luận cũng hoàn toàn xoay chuyển, hầu như tất cả mọi người đều khen ngợi tình yêu lãng mạn của họ. Những người trước kia mắng chửi trên Weibo của Lục Thất Thất đã chuyển sang khen ngợi cô, nhờ vả cô chăm sóc tốt cho anh.

Lục Thất Thất chưa kịp nhìn hết đã bị Mạc Tinh Hà dẫn vào phòng ngủ. Hôm nay chính là ngày sinh nhật 20 tuổi của anh.

Lục Thất Thất có chút khấn trương nói: “Em vẫn cảm thấy không đúng lắm.”

Mạc Tinh Hà phản ứng rất nhanh, lập tức nói: “Vậy để anh gọi điện thoại cho mẹ.”

Lại nhắc đến chuyện này, Lục Thất Thất giận dữ nhéo nhéo gò má anh, sau đó đưa tay vòng lên cổ anh, đem khuôn mặt đỏ ửng chôn trước ngực anh, nhỏ giọng mắng một câu khốn kiếp.

Lần đầu tiên tóm lại là có chút hơi hột, nhưng Mạc Tinh Hà vốn dĩ là thiên phú hơn người, bắt đầu từ lần thứ hai, thứ ba đều phát huy vượt xa bình thường.

Một đêm mất không chế để lại hậu quả chính là buổi sáng ngày hôm sau Mạc Tinh Hà phát sốt.

Lúc trời gần sáng Lục Thất Thất bị nóng làm cho tỉnh, cảm giác như bản thân đang nằm trong một cái lò lửa. Vừa mở mắt cô liền nhìn thấy gò má đỏ ửng bất thường của Mạc Tinh Hà, đưa tay sờ lên trán anh thì nóng vô cùng.

Lục Thất Thất lấy thuốc cho anh uống sau đó chườm nước đá, cuối cùng mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Trong lúc nhất thời cô không biết nói gì. Tại sao trong tiểu thuyết người ta đều viết nữ chính mệt mỏi không rời giường được, nhưng thực tế thì người đang không rời giường được lại là nam chính.

Suy nghĩ trong đầu xem khi tỉnh lại anh có thể ăn cái gì, sau đó Lục Thất Thất đi xuống lầu nấu một nồi cháo yến mạch tốt cho dạ dày. Hôm nay vừa vận rãnh rồi, tâm tình lại không tệ nên cô nghĩ không bằng mở phát sóng trực tiếp đi.

Cô dùng giá để cố định điện thoại sau đó hướng về phía ống kính hướng dẫn tận tình từng bước nấu cháo. Bởi vì có quan hệ với Mạc Tinh Hà nên số người xem tăng rất nhiều. Hôm nay cũng không ngoại lệ gì.

Lục Thất Thất vừa làm cháo vừa nhìn vào màn hình, chợt bên ngoài phòng bếp phát ra tiếng động rất nhỏ, một lát sau âm thanh của Mạc Tinh Hà xuất hiện bên tai.

“Thất Thất ôm một cái.”

Âm thanh nhỏ nhẹ như vậy nhất thời làm say lòng những người hâm mộ, tất cả mọi người đều kinh ngạc và tò mò, Mạc Tinh Hà lúc này đã từ từ đi đến trước ống kính, dáng vẻ vẫn còn chưa tỉnh ngủ hẳn, đem đầu làm ồ bên cổ Lục Thất Thất, từ phía sau ôm lấy cô, giọng khàn khàn nói: “Mở mắt ra không thấy em, có chút không vui.”

Hừ! Bà đây sáng sớm eo mỗi lưng đau còn phải chăm sóc người bệnh, kết quả là người ta nói không vui! Lục Thất Thất trả thù nhéo mũi anh một cái, cười nói: “Không cho phép làm nũng, ngoan ngoãn ngồi yên đi, cháo lập tức có thể ăn liền rồi.”

“Không muốn, anh chỉ muốn ôm em thôi.” Mạc Tinh Hà như chú chó nhỏ dụi dụi đầu, Lục Thất Thất thấy nhột, chịu không nổi phải thả tay ra.

Hình ảnh hai người ân ái đều được ống kính ghi lại không bỏ sót cái gì cả, khu bình luận bắt đầu bùng nổ, rồi rít cảm khái giọng nói của Tinh Hà đại thần vô cùng mềm mại nha.

Lục Thất Thất thấy có người khen bộ đồ ngủ của Mạc Tinh Hà rất đẹp mắt, nhất thời vô cùng vui vẻ, đặc ý nói: “Bộ quần áo này là tôi mua đó, có mắt nhìn rất tốt phải không? Tinh Hà cao lãnh có khuôn mặt tệ liệt qua bàn tay của tôi đã trở thành một thiếu niên môi đỏ răng trắng đích thật rồi! Haha!”

Cũng có người tinh mắt quan sát, hỏi: “Theo suy đoán của tôi thì hai người tối hôm qua ngủ chung à?”

Lục Thất Thất lúng túng, nụ cười trên mặt cứng đờ vội vàng để lại một câu “Trẻ con không cần để ý quá nhiều” rồi nhanh chóng tắt truyền hình trực tiếp.

“Đều tại anh, hại em lại phải mất mặt nữa rồi!” Lục Thất Thất tức giận trừng mắt nhìn Mạc Tinh Hà một cái.

Mạc Tinh Hà đâu dám nói là mình cố tình ân ái trước ông kính, nhỏ giọng nói: “Vây cũng tốt, sau này sẽ không còn ai có chủ ý với em nữa.”

Lục Thất Thất nhìn thấy dáng vẻ không được tự nhiên đó của anh, không khỏi cười lên, nói: “Bình giấm nhỏ, còn tức giận à? Không cần để ý đến mấy người nhàm chán kia, em chỉ thích mỗi anh thôi.”

Đôi mắt Mạc Tinh Hà cong lên vô cùng đẹp, thở một hơi xem như đã hài lòng.

Lục Thất Thất nhìn bàn tay đang ôm eo mình, thon dài có lực, ngày hôm qua trên sân thi đấu anh đã dùng đôi tay này để đại sát tứ phương, trong lòng Lục Thất Thất động một cái, nắm lấy tay anh cười nói: “Ngón tay anh vô cùng quý báu, sau này có gặp lại tên Đường tổng cận bã kia anh ngàn lần không nên động thủ, hãy để cho em, em bảo đảm đánh đến nỗi anh ta phải quỳ xuống xin tha thứ, haha”

Lòng Mạc Tinh Hà như có một dòng nước ấm chảy qua, anh bỗng nhiên nghĩ đến hôm đó, đối mặt với sự miệt thị của Đường Duệ Phong, Lục Thất Thất tuy nhỏ bé, mềm yếu nhưng vẫn kiên định đứng trước mặt anh ta, ngẩng cao đầu giống như một dũng sĩ che chở cho anh.

Nghĩ tới đây, anh ôm Lục Thất Thất vào lòng, nghiêm túc nói: “Thất Thất, em cảm thấy anh nhỏ tuổi hơn nên luôn chắn trước mặt bảo vệ anh nhưng anh là bạn trai của em, có đầy đủ sức mạnh để bảo vệ em. Cho nên sau này dù có xảy ra chuyện gì hãy để anh đứng trước mặt che mưa chắn gió cho em được không?”

Lục Thất Thất ngẩng đầu nhìn đôi con ngươi đen trong suốt của anh, chứa đựng trong đó là tình yêu nồng nàn cùng với sự quyết tâm, cô dùng sức gật đầu một cái, ôm chặt lấy anh.

Cô yêu chàng trai này, chàng trai đang vượt mọi khó khăn theo đuổi ước mơ, dùng sức mình mang thể thao điện tử Trung Quốc lên tầm quốc tế, anh làm vô số người tự hào, là anh hùng giỏi nhất trong lòng cô. Cô nguyện ý sống vai bên cạnh anh, anh hùng của cô, để anh tiếp tục thực hiện mơ ước này.

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-dai-ngan-ha-trong-mat-anh>